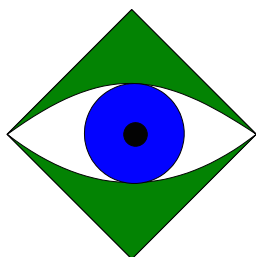

KOKOS

Měsíčník oddílu OkO

Číslo táborové Ročník 28.
tábor

Vyšlo: 15.6.2026

Kalendárium

Zapište si do diáře

Ve zbytku léta se můžeme ke společnému setkání sejít v některé pondělky v rámci Léta s Okem. Týká se to pondělků 20.7., 3.8., 10.8., 17.8 a 31.8., kdy se sejdeme v 16:00 u klubovny a v čase schůzky podnikneme drobnou přírodovědnou výpravu nebo si zahrajeme nějaké hry. Podrobnější návrh cílů výprav se objeví na oddílových stránkách.

Zahajovací oddílová schůzka bude v úterý 1.9.2026 od 16:00 do 18:00 a dozvíte se tam všechny informace k dalšímu oddílovému roku včetně termínů všech výletů.

První výlet plánujeme jednodenní v termínu 12. září 2026, následovat bude vícedeňák ven pravděpodobně 25.-28. září 2026. Termíny jsou předběžné a mohou se ještě změnit.

Blahopřejeme

Narozeniny	Svátky
24. června – Carina (11)	26. června – Adriana
17. července – Piškot (24)	29. června – Petr a Pavel
18. července – Májka (8)	5. července – Cyril a Metoděj
18. července – Kapybara (32)	22. července – Magda
19. července – Fany (7)	26. července – Anna
23. července – Ben (12)	5. srpna – Kristián
25. července – Eda (13)	11. srpna – Zuzana
10. srpna – Jenda (8)	15. srpna – Hana
11. srpna – Žába (29)	21. srpna – Johana
21. srpna – Julča a Jožka (11)	23. srpna – Sandra
27. srpna – Frída (8)	
31. srpna – Prtě (28)	

Zprávy z oddílu

Tábor

Tak nám tábor již běží, očekávám, že jsme ho již stihli víceméně postavit a teď nám zbývá jen prožít táborový příběh, který jsme si pro vás připravili. A s tím souvisí věc, kterou se vám pokouším již léta vložit do hlavy.

Úspěch tábora (stejně jako ostatně všech oddílových akcí) není v rukách jen vedoucích, kteří se snaží připravit pro všechny co nejzajímavější program, ale zejména záleží na vás, dětech, které dokáží z průměrného programu udělat skvělý a z výborně připravené hry nesmyslnou hádkou nebo snahou o podvod udělat propadák.

Mezi nejmladším a nejstarším účastníkem tábora je skoro padesát let, místa našeho narození jsou stovky kilometrů od sebe a přesto budeme tvořit jeden tábor. Proto vás prosím, buďte navzájem tolerantní a přátelští, respektujte se navzájem a nehádejte se kvůli drobnostem a hloupostem.

Pokud dokážeme přehlédnout naše rozpory, nebudeme zdůrazňovat drobné bolístky a soustředíme se na to, co nás spojuje a baví, prožijeme další skvělý tábor a budeme se po jeho skončení těšit na ten další.

Ozvěny měsíce

Přípravka – 19.-21.6. 2026

Rok končí výjezdem vedoucích na tábořiště, kde se snaží stihnout nějakou tu práci, která nás pak nebude blokovat na začátku tábora. V pátek tak vyrazili do Poděvous Bizon, Hanka, Prtě, Piškot a Tomáš, dojeli jsme na chalupu a strávili večer rozvažováním o táboře a drobnou přípravou na zítřek.

V sobotu ráno jsme naložili do auta lopaty, krumpáče a sekery a vyrazili směrem Buková. Ve vsi nás čekaly dva úkoly, nejprve jsme vyzvedli klíče od stodoly a následně

Adam a Piškot zahajují výkop odpadovky

zanesli do obchodu objednávku pečiva na příští týden. A taky jsme nakoupili značné množství minerálek, aby bylo co pít v očekávaném horku.

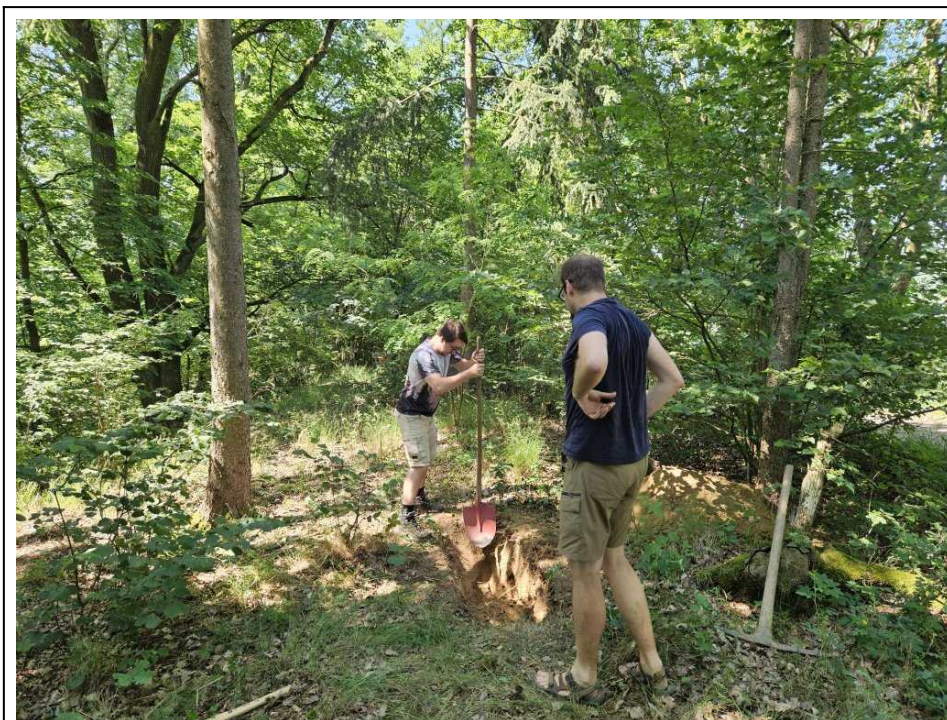
Tady je Tomáš kousek po zahájení výkopu odpadovky

Na tábořiště jsme dorazili prakticky zároveň se zbytkem týmu, tedy Ester, Adamem a Lembasem.

Rozdělili jsme se na kopání víceméně klasicky, tedy Hanka hloubila jámy na kuchyňské kůly, Prtě s Lembasem našli místo na latrínu a kopali tam, Bizon s Tomášem kopali odpadovku a Piškot s Adamem a

Ester se pustili do vsakovačky (o vsakovače mimochodem Ester píše v dalším článku v tomto čísle).

Latrina je letos na novém místě o kus dále v lese, přece jenom je tu již přes dvacet jam a

Na tomto obrázku je latrina již téměř hotová

najít nové místo není jednoduché. To samé ostatně platí i o ostatních jamách i když odpadovku jsme podle počtu kamenů rozhodně kopali na místě novém.

Zbytek času jsme na tábořišti věnovali přípravě programu na tábor, což ovšem z pochopitelných důvodů nemohu detailněji popisovat.

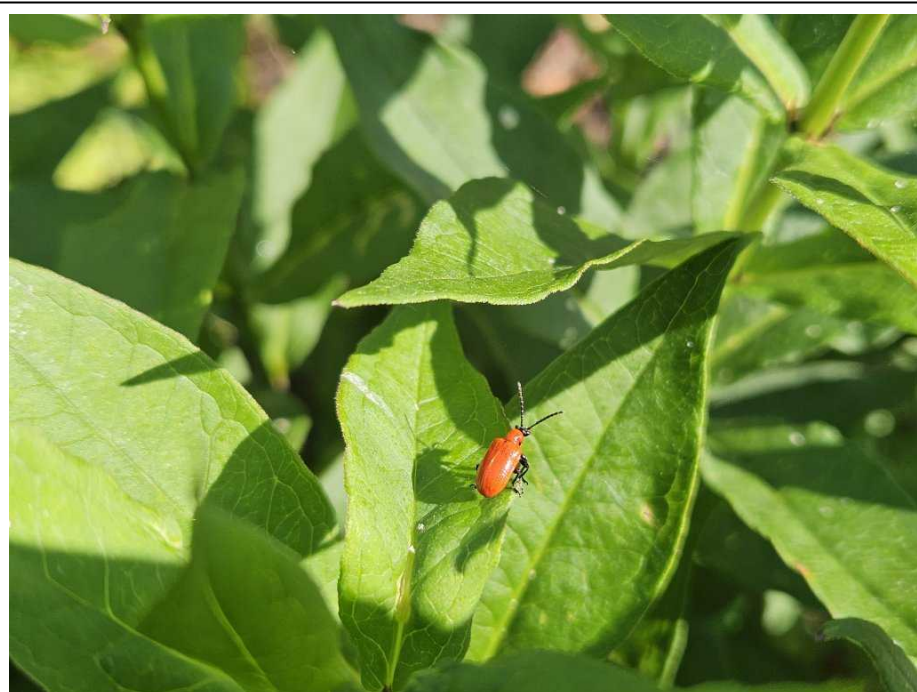
Po dokopání jsme se vrátili do Poděvous na pozdní oběd a pak jsme se sesedli v horním pokoji k

poradě. Vzdáleně jsme připojili Ariela, který se zrovna vrátil z Chicaga a probrali jsme jednak jednotlivé táborové programy a hlavně jsme se zaměřili na obě plánované závěrečné hry.

Těsně před večerí Adam a spol odjeli domů a my jsme večer ještě pomáhali Bizonovým rodičům se zaléváním a podobně.

V neděli ráno odjel Prtě a my jsme byli nakoupit v Lidlu potraviny na začátek tábora. Ty jsme složili v Poděvousech ve kvelbu a povezeme je s sebou na tábořiště jakmile postavíme táborový sklad potravin.

No a to bylo skoro všechno, po obědě jsme odjeli zpátky do Prahy, čímž ovšem příprava tábora neskončila, čeká nás náročný poslední týden a pak to začne.

Jako obvykle zakončuji povídání o přípravce kouskem přírody, tohle je chřestovníček liliový a v Poděvousech ho můžete snadno potkat na zahradě

Závěrečná oddílovka do Libosadu – 22.6.2026

Je tradicí, že poslední pondělí před táborem vyrazíme na takový společný menší výlet.

Dříve jsme jezdili do botanické zahrady v Troji, ale po úpravě vstupného se již nevyplatí krátká návštěva a tak jsme začali navštěvovat Libosad u Zemědělské univerzity v Suchdole. Netajím se tím, že zvažujeme i jiné lokality, ale zatím jsme nic vhodného nenašli.

Na letošní návštěvu ovcí a rostlin se nás vypravilo čtrnáct. Ben, Ernest, Eda, Bára, Pavel, Julča,

Největší atrakcí jsou valašské ovce dožadující se granulí

Jožka, Carina, Adri, Mia a Dorotka plus Piškot, Prtě a Bizon.

Autobus nás zavezl k Zemědělské univerzitě a přešli jsme přes kampus víceméně tradiční

Velký hmyzí domek a jeho obyvatelé nás také zaujali.

cestou ke klecím se zvířaty. Vzhledem k teplému počasí ležela prasata ve stínu a nehodlala s návštěvníky

komunikovat, ovšem krávy předváděly drbací nástroje, které ve výběhu mají. Ani letos se neukázaly Piškotem slibované opice a tak největší zábavu poskytly již tradičně valašské ovce, které bylo možné krmit a které se u plotu přetlačovaly o čest přetlačovaly o čest slíznout z dlaně pár

granulí.

Po nakrmení ovcí jsme se zadním vchodem vnořili do samotného Libosadu. Začali jsme u

Jedno kolo hry na sbírání dvojic obrázků.

menhiru a na spirálovém pahorku a pokračovali k jezírku, kde si Dorka hned smočila nohy.

Dále jsme se již tradičně zastavili na růžovém pahorku a kousek od něj na louce Piškot uvedl letošní hru.

Jednalo se o jednoduchou sbírací hru, kde děti dostaly do ruky obrázky a pak měly co nejrychleji najít

na louce stejný. Vtipné pirátské obrázky vhodně dobarvovaly letošní celoroční téma.

Po hře jsme ještě prošli zbytek Libosadu, zejména expozici jehličnanů a pak se vydali přes kampus zpět na autobus, ovšem s doplňkovým cílem

stavit se na limonádu v jedné z mnoha občerstvoven. V preferencích limonády jsme se rozdělili půl na půl mezi kofolu a malinovku a svlačili se po horkém odpoledni a pak jsme již došli na zastávku a odjeli zpět ke klubovně.

Vzhledem k tomu, že většina dětí chodí domů ze schůzky sama, nás ke klubovně dorazila jen hrstka. Rozloučili jsme se a příště se uvidíme na táboře.

Na závěr jsme se posadili se sklenicí limonády

Oddíl a voda

Vsakovačka

V rámci rubriky Oddíl a voda jsme se tento rok v Kokose dočetli o deštích, jezírkách, bouřkách i limonádách. Já Vám chci ovšem vyprávět o trochu jiném specifickém druhu vody, který se nachází na táboře hned vedle kuchyně. Vsakovačka. Všichni ji dobře znáte, neboť je to jáma, do které se lije voda, která na táboře zbyde po vaření a po mytí nádobí.

Jistě také víte, že kvalita této vody je... řekněme nevábná. No a co víte určitě, je to, že při vylévání lavorů se špinavou vodou do ní občas spadne nějaká ta vidlička či lžička. Já to vím z první ruky, a to i kvůli tomu, že se každý rok na přípravce podílím na jejím kopání. Při něm se nám často stane, že téměř jako archeologové vykopeme například pradávňý příbor. Tato skutečnost je celkem neškodná a vlastně i do určité míry zajímavá,

Ilustrační fotka z přípravy zachycuje Ester nad čerstvě vykopanou vsakovačkou

protože nacházet takové artefakty zakopané v zemi Vám dává naději, že objevíte i něco cenného. Horší pak je, když Vám do vsakovačky spadne něco většího, co neplove. O tom bude také moje dnešní zkušenost. Jednou, nevím už přesně kdy, ale asi ještě když jsem na tábor jezdila jako dítě, jsem měla službu a vylévala jsem lavor do vsakovačky. Byl už nejspíš konec tábora, protože vsakovačka byla plná po okraj. Jak jsme tam tu špinavou vodu lili, tak to najednou udělalo žbluňk, pěkně nás to ohodilo a do jámy spadl jakýsi těžký kus kuchyňského nádobí, který klesl až ke dnu. Tenkrát mi nezbylo nic jiného než si vyhrnout rukávy a prohmatat dno vsakovačky, abych ono nádobí našla. Že to bylo nechutné, asi nemusím do detailu rozebírat, nicméně nádobí jsem celkem rychle našla a vytáhla. O to horší bylo, když jsem si ho nad tou vsakovačkou prohlížela a ono mi do ní spadlo znova. Nedalo se nic dělat, chtě nechtě jsem se do jámy musela „ponořit“ podruhé. Dnes už si ani nepamatuji, co mi tam vlastně tenkrát spadlo, jen jsem věděla, že to tam nemůžu nechat. Vy si z toho každopádně vezte ponaučení, že než budete vylévat vodu do vsakovačky, vždy si zkontrolujte, že v lavoru není ještě kromě špinavé vody něco dalšího.

(Es)

Origami – složte si sami

Had

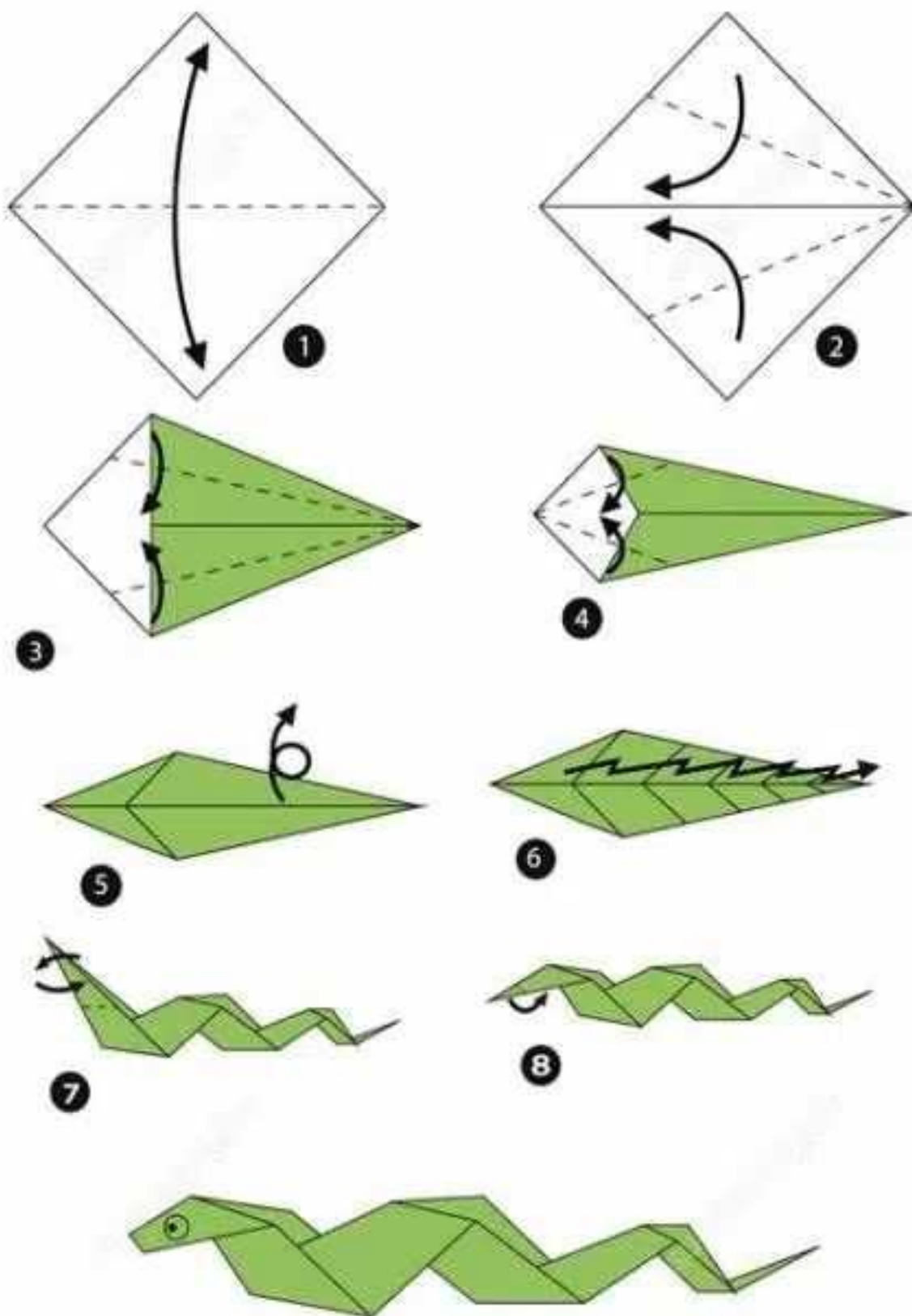
Když jsem hledal vhodnou skládačku pro letošní rok, padl mi do oka tento had, koneckonců hadi patří k typickým obyvatelům karibských ostrovů včetně ostrova Mona. Je to asi nejstručnější skládačka, kterou jsem v kOKOse za poslední roky uvedl, ale to vůbec nevadí, pokud ji zvládnete, čtyři body za úkol vám může přinést.

1. Čtverec papíru složte úhlopříčně.
2. Rozložte a pravé strany čtverce přeložte k prostřední čáře.
3. Vzniklé strany opět přeložte ke středové linii.
4. Nyní přeložte ke středové linii strany levé špičky
5. Skládačku otočte
6. A teď najednou návod přeskakuje několik kroků. Složte skládačku podélně napůl a udělejte pět šikmých rovnoběžných skladů stejně vzdálených, skládačku rozložte a v naznačených místech cikcak složte pomocí série vnitřních protiskladů.
7. V naznačené linii udělejte vnější protisklad směrem dopředu.
8. Založte špičku zpátky a domalováním oka skládačku dokončete.

(bi)

Tak nějak dopadl můj první pokus o složení hada

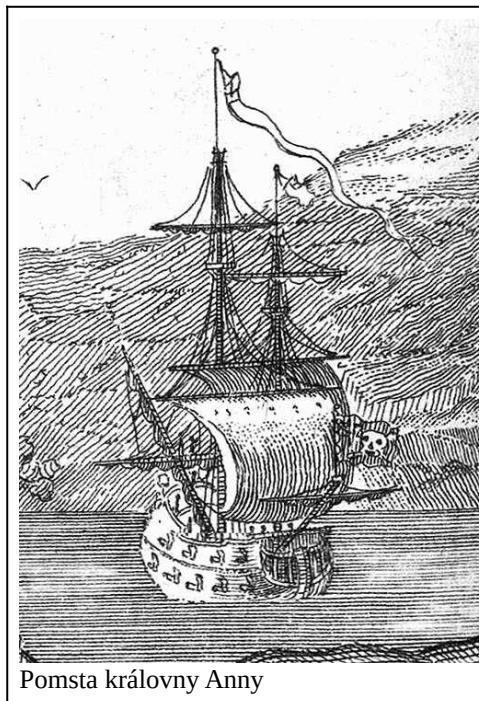

Příběhy lodí

Šalupa Jane

Šalupa Jane není nijak známá nebo významná loď, ale účastnila se a sehrála důležitou roli v jedné historické události týkající se karibských pirátů. Jedním z nejvýznamnějších a nejznámějších pirátů byl kapitán Černovous, vlastním jménem Edward Teach (Thatch). O tomto pirátském kapitánovi kolují hrůzostrašné historky, o jeho krutosti a bezcitnosti. Dnešní historici se však přiklánějí k názoru, že Černovous byl inteligentní muž, který pochopil důležitost osobní pověsti a image, takže o sobě nechal šířit děsivé historky, které však vůbec nebyly pravdivé. Nejsou známy žádné historické zdroje, které dokazovaly jeho krutost a bezcitnost. Tak vznikl obraz Černovouse jako krutého a obávaného piráta, ale údajně to byl v soukromí laskavý a klidný muž.

Pirátem se stal asi v roce 1716, kdy vstoupil do služeb piráta Benjamina Hornigolda a rychle se stal velitelem jedné z jeho šalup. Když Hornigold skončil s piráctvím, Černovous se osamostatnil a postupně vybudoval obávanou pirátskou flotilu, která v době své největší slávy sestávala z jeho vlajkové lodi – fregaty Queen Anne's Revenge (Pomsta královny Anny), brigy, sedmi šalup a několika menších plavidel. Ovšem 10. června 1718 Queen Anne's Revenge najela na mělčinu. Černovous následně rozpustil svou flotilu a přijal královský pardon. Jenže brzy zjistil, že život spořádaného občana není pro něj a vrátil se na dráhu piráta.

Pomsta královny Anny

Guvernéra Virginie Alexander Spotswood proti němu vyslat expedici pod velením poručíka Roberta Maynarda. Maynard vyplul se dvěma malými šalupami (Jane a Ranger). Dne 21. listopadu 1718 objevil Černovouse zakotveného u ostrova Ocracoke v dnešní Severní Karolíně. Protože místní vody byly plné mělčin a písčín, rozhodl se zaútočit až za svítání. Černovous měl navíc v té době jen část své posádky, někteří muži byli na pevnině. Přesto se rozhodl bojovat. Ráno 22. listopadu 1718 vpluly Maynardovy lodě do průlivu. Černovous zahájil palbu a způsobil Britům značné ztráty. Jedna z Maynardových lodí najela na mělčinu. Tehdy Maynard použil lest: většinu přeživších mužů ukryl pod palubu a na palubě ponechal jen několik námořníků, aby to vypadalo, že loď je téměř vyražena z boje. Černovous nařídil nástup na nepřátelskou loď. Když piráti přeskákali na palubu

Černovous

Jane, ukrytí námořníci vyrazili z podpalubí a rozpoutal se boj muže proti muži. Během souboje bojoval Černovous osobně v první linii. Podle dobových zpráv utřel 5 střelných ran a přibližně 20 sečných a bodných zranění. Jeho tělo bylo vhozeno do moře a hlava useknuta. Maynard ji zavěsil na příď své lodi jako důkaz vítězství a výstrahu ostatním pirátům. Později byla vystavena u ústí řeky Hampton ve Virginii.

Koutek zábavy

Omalovánka: Lod'

Vtip nalezený na Internetu:

"Když se loď začala topit," vyprávějí dvě dámy ve společnosti svým přítelkyním o katastrofě, kterou společně zažily, "byly jsme právě uprostřed velmi zajímavého rozhovoru." "No a dál!" naléhají přítelkyně. "A my jsme si jednoduše povídaly a povídaly a povídaly... až jsme se octly na břehu."

Pozdě v noci bouchá někdo na dveře kajuty. Cestující se probudí a ptá se rozespalým hlasem: „Co je? Co se děje?“ „Hoří! Loď hoří!“ volá čísi hlas. „A proč budíte zrovna mne? Copak já jsem nějaký hasič?“

Setkali se po letech dva námořníci. "No to je překvapení! Slyšel jsem, že jsi zahynul při lodní katastrofě..." "No a vidíš sám, že ne! Žiju!" "Já tomu ale stejně nevěřím. Mně to říkal někdo, komu věřím daleko víc než tobě."

<https://www.supervtip.cz/vtipy/>

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo táborové., Ročník 28. Tiskne Bizon.

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Piškot, Ester

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 25.6.2026. Vyšlo dne 28.6.2026 v počtu 27 výtisků a pdf souboru.

***** První číslo devětadvacátého ročníku vyjde 1.9.2026 *****

Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz